

YÖNETMELİK

Bayındırlık ve İskân Bakanlığından:

BİNALARDA ISI YALITIMI YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Dayanak

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; binalardaki ısı kayıplarının azaltılmasına, enerji tasarrufu sağlanmasına ve uygulamaya dair usul ve esasları düzenlemektir.

(2) Bu Yönetmelik, 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu kapsamındaki belediyeler dahil olmak üzere, bütün yerleşim birimlerindeki binalarda uygulanır.

(3) Münferit olarak inşa edilen ve ısıtılmasına gerek duyulmayan depo, cephanelik, ardiye, ahır, ağıl ve benzeri binalarda bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanması zorunlu değildir.

(4) 180 sayılı Bayındırlık ve İskân Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararnamenin 32 nci maddesi kapsamına giren kamu kurum ve kuruluşları, il özel idareleri ve belediyeler, bu Yönetmeliđe uymak ve bu Yönetmeliği uygulamakla yükümlüdürler.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 13/12/1983 tarihli ve 180 sayılı Bayındırlık ve İskân Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile 30/A maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

İKİNCİ BÖLÜM

Projelendirme Genel Esasları

Isı bölgeleri

MADDE 3 – (1) Türkiyede binalarda ısı yalıtımı uygulamaları bakımından oluşturulan dört bölgede yer alan il ve ilçeler EK 1-A'da listede ve EK 1-B'de harita üzerinde gösterilmiştir. Listede yer almayan belediyeler, bağılı oldukları ilçe değerlerini esas alır.

(2) Birinci bölgede yapılacak olan binalarda, merkezi klima sistemi uygulanacak ise, bu binalarda yapılacak olan ısı yalıtımı projesinde, EK-2/C'de yer alan tabloda tavsiye edilen "U" değerlerinden, ikinci bölge için olan "U" değerleri geçerli olur.

Yıllık ısıtma enerjisi ihtiyacı

MADDE 4 – (1) Binalar, ısı kayıpları bakımından çevre şartlarına ve ihtiyaçlarına uygun olarak yalıtılır. Binaların hesaplanan yıllık ısıtma enerjisi ihtiyacı, EK 2-A ve EK 2-B'de bölgelere göre verilen yıllık ısıtma enerjisi sınır değerlerini aşamaz.

İç sıcaklık değerleri

MADDE 5 – (1) Farklı amaçlarla kullanılan binalar için TS 825 hesaplamalarında kullanılacak aylık ortalama iç sıcaklık değerleri [0i (°C)], aşağıdaki tablodan alınır.

	Isılacak binanın türü	Sıcaklığı (°C)
1	Konutlar	19
2	Yönetim binaları	
3	İş ve hizmet binaları	
4	Otel, motel ve lokantalar	20
5	Öğretim binaları	
6	Tiyatro ve konser salonları	
7	Kışlalar	
8	Ceza ve tutuk evleri	
9	Müze ve galeriler	
10	Hava limanları	
11	Hastaneler	22
12	Yüzme havuzları	26
13	İmalat ve atölye mahalleri	16

Isı geçirgenlik katsayıları

MADDE 6 – (1) Isı yalıtımı hesabı yapılan yeni binalarda, ısıtılan hacimleri ayıran duvar, döşeme ve/veya taban ile tavan ve/veya çatılar için alınacak "U" değerlerinin EK 2-C de yer alan tablodaki tavsiye edilen değerlerden büyük olmaması tercih edilir. Ancak bunlardan herhangi biri veya birkaçının, EK 2-C'de yer alan tablodaki tavsiye edilen değerlerden % 25 daha büyük olması durumunda, binanın ısı balansının korunması amacıyla, diğer "U" değerlerinden bir ya da birkaçı için seçilecek olan değerler, EK 2-C de yer alan tablodaki tavsiye edilen değerlerin %

25'inden daha küçük olamaz. Ancak bu durumda yapılacak olan hesaplamalar neticesinde hesaplanan (Q) Yıllık Isıtma Enerjisi İhtiyacının, EK-2/A ve B'de verilen (Q') Sınırlandırılan Yıllık Isıtma Enerjisi İhtiyacından küçük olduğu ($Q' > Q$) gösterilmelidir.

Proje zorunluluğu

MADDE 7 – (1) Bu Yönetmelik hükümleri uyarınca TS 825 Standardında belirtilen hesap metoduna göre yetkili makina mühendisi tarafından mimari proje sistem detaylarına uygun olarak hazırlanan "ısı yalıtımı projesi" imar mevzuatı gereğince yapı ruhsatı verilmesi safhasında ısıtma/soğutma tesisat projesi ile birlikte ilgili idarelerce istenir.

Özel durumlar

MADDE 8 – (1) Belediye sınırları ve mücavir alanlar içindeki mevcut binalarda, ısı yalıtımı yapılacaksa, TS 825'de belirtilen hesap metodu kullanılarak binanın ısı yalıtımı projesi hazırlanmalıdır. Bunun dışındaki özel durumlar için dikkat edilecek hususlar aşağıdaki gibidir.

a) Belediye hudutları ve mücavir alan sınırları dışında, köy nüfusuna kayıtlı ve köyde sürekli oturanların köy yerleşik alanları civarında ve mezralarda 2 kat'a kadar olan ve toplam döşeme alanı 100 m²'den küçük (dış havaya açık balkon, teras, merdiven, geçit, aydınlık ve benzerleri hariç olmak üzere) yeni binalar ile bu alanlardaki mevcut binalarda;

1) Yapı bileşenlerinin, ısı geçirgenlik katsayılarının (U) EK 2/C'deki tavsiye edilen "U" değerlerine eşit veya daha küçük olması,

2) Toplam pencere alanının, ısı kaybeden dış duvar alanının %12'sine eşit veya daha küçük olması şartlarını sağlayan konstrüksiyonlar ve detayların mimari projede gösterilmesi halinde, 7'nci maddede belirtilen "Isı Yalıtımı Projesi" yapılması şartı aranmaz. Bu durumda, yukarıdaki şartların sağlandığını gösteren bir "Isı Yalıtımı Raporu" düzenlenmesi yeterlidir. Ancak, herhangi bir "U" değerinin EK 2/C'deki tavsiye edilen "U" değerlerinden daha büyük olması halinde, bu binalar için ısı yalıtımı projesi hazırlanır.

b) Binanın ısı kaybeden düşey dış yüzeyleri toplam alanının % 60'ı ve üzerindeki oranlarda camlama yapılan binalarda, pencere sisteminin ısı geçirgenlik katsayısının (Up) 2,1 W/m²K veya bundan daha düşük değerde tasarlanması ve diğer ısı kaybeden bölümlerinin ısı geçirgenlik katsayılarının EK 2/C'deki tavsiye edilen "U" değerlerinden % 25 daha küçük olmasının sağlanması halinde, bu binalar standarda uygun kabul edilir.

Bu tür cam yüzeyi fazla olan binalar için ısı yalıtımı projesi ve hesaplamalar aynen yapılmalı ve bu hesaplamalar içerisinde, yukarıdaki belirtilen şartların yerine getirildiği ayrıca gösterilmelidir. Bununla birlikte, yaz aylarındaki istenmeyen güneş enerjisi kazançları da tasarım sırasında dikkate alınır.

c) Çok katlı olarak inşa edilecek ve bağımsız veya merkezi sistemle ısıtılacak olan binalardaki bağımsız bölümlerin ara döşemeleri ile komşu duvarları; ısıtılmayan iç hacimlere bitişik taban ve duvar gibi düşünülerek, ısı geçirgenlik direnci en az $R=0,8 \text{ m}^2\text{K}/\text{W}$ olacak şekilde hesaplanır ve yalıtılır. Bu hesaplama, binanın iç ısı alışverişi kapsamında değerlendirileceğinden ısıtma enerjisi ihtiyacı (Q) hesaplamalarında dikkate alınmaz.

ç) Merkezi sistem ile ısıtılan binalardaki sıcak akışkanı ileten ana dağıtım (tesisat) boruları ve kolonlar, ekonomik yalıtım kalınlığı hesaplanarak uygun şekilde yalıtılır.

d) Kolon kalınlıklarının hesaplanmasında kolonun bağlı bulunduğu kiriş ile birleştiği yerdeki betonarme kiriş kalınlığı aynı zamanda kolon kalınlığı olarak alınır ve kolon kalınlığının kiriş kalınlığından daha fazla olması dikkate alınmaz.

e) Dış yüzeylerde yer alan bütün betonarme elemanlar (kolon, kiriş, hatıl ve perde duvar) yalıtılır. Dolgu duvarlar ise, hesap sonuçlarına göre gerekiyorsa yalıtılır.

Projede bulunması istenilen belgeler

MADDE 9 – (1) Isı yalıtımı projesinde aşağıda belirtilen bilgiler bulunmalıdır.

a) Isı kayıpları, ısı kazançları, kazanç/kayıp oranı, kazanç kullanım faktörü ve aylık ve yıllık ısıtma enerjisi ihtiyacının büyüklükleri, TS 825'de verilen "Binanın Özgül Isı Kaybı" ve "Yıllık Isıtma Enerjisi İhtiyacı" çizelgelerindeki örneklerde olduğu gibi çizelgeler halinde verilir ve hesaplanan yıllık ısıtma enerjisi ihtiyacının (Q), EK 2-B'deki sınırlandırılan yıllık ısıtma enerjisi ihtiyacı (Q') formülünden elde edilecek olan sınır değerden büyük olmadığı gösterilir.

b) Konutlar dışında farklı amaçlarla kullanılan binalar için yapılacak hesaplamalarda, binadaki farklı bölümler arasındaki sıcaklık farkı 4°K'den daha fazla ve bu binada birden fazla bölüm için yıllık ısıtma enerjisi ihtiyacı hesabı yapılacak ise, bu bölümlerin sınırları şematik olarak çizilir, sınırların ölçüleri ve bölümlerin sıcaklık değerleri üzerinde gösterilir.

c) Binanın ısı kaybeden yüzeylerindeki dış duvar, tavan, taban/döşemelerde kullanılan malzemeler, bu malzemelerin eleman içindeki sıralanışı ve kalınlıkları, duvar, tavan, taban/döşeme elemanlarının alanları ve "U" değerleri belirtilir.

ç) Pencere sistemlerinde kullanılan cam ve çerçevenin tipi, bütün yönler için ayrı ayrı pencere alanları ve "U" değerleri ile çerçeve sistemi için gerekli olan hava değişim sayısı (n_h) belirtilir.

d) Duvar-pencere, duvar-tavan, taban-döşeme-duvar birleşim yerlerine ait mimari proje kesit detayları

verilmelidir.

e) Havalandırma tipi ve mekanik havalandırma sözkonusu ise, hesaplamalar ve sonuçları gösterilmelidir.

f) Isı yalıtımı projesinde, binanın ısı kaybeden yüzeylerinde meydana gelebilecek olan yoğunlaşma TS 825-EK F'de belirtilen şekilde tahkik edilir.

g) Mevcut binaların tamamında veya bağımsız bölümlerindeki yapılacak olan esaslı tamir, tadil ve eklemelerdeki uygulama yapılacak olan bölümler için, TS 825'te verilen ısı geçirgenlik katsayılarının EK-2/C'deki tavsiye edilen en yüksek "U" değerlerine eşit ya da bu değerlerden daha küçük değerde olması sağlanmalıdır.

ğ) TS 825'te belirtilen hesap metodunun kullanılması sırasında gerekli olan bilgiler, (yoğunlaşma hesabı da dâhil olmak üzere) TS 825 standardından (EK A - EK J) temin edilir.

h) Bitişik nizam olarak (sıra evler, ikiz evler) projelendirilmiş olan binaların, ısıtma enerjisi ihtiyacı (Q) hesabı yapılırken, komşu bina ile bitişik duvar olan bölümleri de dış duvar gibi değerlendirilir ve hesaba katılır.

ı) Bu maddede belirtilmeyen diğer hususlar hakkında TS 825 Mayıs 2008'e uyulur.

Isı yalıtımı detayları

MADDE 10 – (1) Mimari proje düzenlenirken, ısı yalıtımı detaylarının hazırlanmasında yol gösterici olması amacıyla ısı yalıtımı detayları EK 4'te verilmiştir.

(2) Yapılacak hesaplar sonunda bulunacak yapı malzemesi kalınlıklarına göre detaylar kesinleştirilir.

(3) Yapı ve yalıtım malzemelerinin temasında (detayda) farklı "U" değerlerinden kaynaklanan ısı köprülerinin meydana gelmemesi için, yalıtım sırasında gereken tedbirler alınır.

(4) Teknolojik gelişmelere göre standartlarda yer alacak yeni malzemeler de detaylarda kullanılabilir.

Mimari uygulama projesi

MADDE 11 – (1) Mimari uygulama projesi; sistem detaylarını, nokta detaylarını ve çatı-duvar, duvar-pencere ve taban-döşeme-duvar bileşim detaylarını ihtiva etmelidir. Isı yalıtımı projesi, mimari uygulama projesindeki detaylarda belirtilen malzemeler ve kalınlıklarına (yalıtım malzemesi hariç) göre hazırlanmalıdır.

Isı ihtiyacı kimlik belgesi

MADDE 12 – (1) EK 3'te örneği verilen "Isı İhtiyacı Kimlik Belgesi", yetkili ısı yalıtımı projecisi ve uygulamayı yapan makina mühendisleri tarafından doldurulup imzalandıktan ve Belediye veya Valilik tarafından onaylandıktan sonra yapı kullanma izin belgesine eklenmelidir. Bu belge, bina yöneticisinin dosyasında bulundurulur ve bir kopyası da bina girişine asılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kaloriferli Binalara Dair Uygulama Esasları

Kazan daireleri

MADDE 13 – (1) Kazan dairesi yapımında aşağıdaki hususlara uyulur:

a) Kazan dairelerinin boyutları, yakıt cinsine göre belirlenir.

b) Kazan daireleri, bir adet bina içine ve bir adet direkt bina dışına açılan, olmak üzere iki adet kapısı olacak şekilde düzenlenmelidir.

c) Kazan dairesinin kapıları yanmaz malzemeden yapılır ve doğrudan merdiven boşluğuna açılmamalıdır. Koku, sızıntı ve yangın halinde, dumanın bina içine girmesini engellemek üzere arada küçük bir giriş odası yapılır ve bu odanın kapıları sızdırmaz özellikte olur ve alta eşik konulmalıdır.

ç) Kazanların önü ve arkası ile sağ ve sol yanında, her türlü bakım onarım ve müdahalenin yapılmasına imkan sağlayacak açıklık bulunur.

d) Kazan dairesinde, yakıt türüne göre gereken temiz havayı temin etmek ve egzoz havasını atmak üzere uygun havalandırma sağlanır.

e) Kazan dairesinin dış duvarının olması veya ısı merkezinin ayrı bir binada bulunması halinde, doğal havalandırmanın sağlanabilmesi için kazan dairesi taban alanının en az 1/12'si kadar dış duvarlara pencere konulur.

f) Temiz hava giriş menfezi zemin düzeyinde ve Egzoz (pis hava atma) bacası ağzının ise tavan düzeyinde olması sağlanır.

g) Katı ve sıvı yakıt kullanılan tesiste taze hava giriş menfezi kesiti, duman bacası kesitinin % 50'sinden az olmamak üzere 50 kW (43000 kcal/h)'a kadar 300 cm², sonraki her kW için 2,5 cm² ilave edilerek bulunur. Egzoz bacası kesiti ise duman bacası kesitinin % 25'i kadar olmalıdır.

ğ) Gaz yakıtlı kazanlarda temiz hava giriş menfezi, duman bacası ve egzoz bacası kesitleri gaz firmaları ve ilgili gaz dağıtım kuruluşlarının istediği usul ve hesap değerlerine göre belirlenir. Kazan dairelerinde doğal havalandırma yapılamayan hallerde cebri havalandırma uygulanır. Bu durumda;

1) Sıvı yakıtta bu havalandırma kapasitesi kazanın her kW'ı için 0,5 m³/h olmalı.

2) Cebri havalandırma sıvı yakıtlı kazan dairelerinde;

Vantilatör kapasitesi = (Brülör fan kapasitesi + aspiratör kapasitesi) x 1,1

olmalı ve fanın brülör ile aynı anda birlikte çalışması sağlanmalıdır.

3) Katı yakıt kullanılan teshin merkezlerinde mutlaka doğal havalandırma yapılır.

4) Gaz yakıtlı kazan dairelerinde havalandırma seçimi, gaz firmaları ile gaz dağıtım kuruluşlarının kriterlerine göre yapılır. Sadece emiş veya egzoz yapılan yarı cebri havalandırılmalı kazan dairelerinde negatif basınç oluşacağından bu tür sistemler uygulanmaz.

h) Kazan dairesinde farklı yakıtlı kazanlar var ise, en yüksek değerdeki baca ve havalandırma kriterleri esas alınır.

i) Soğuk bölgelerde ve sürekli kullanılmayan kazan dairelerinde donmaya karşı tedbir olarak havalandırma panjurlarını otomatik kapayan donanım yapılır.

i) Kazan dairesi yüksekliği TS 2192' ye göre hesaplanır.

j) Kazan kullanıcılarının kullanılan yakıt cinsine göre eğitimleri yaptırılarak sertifikalandırılmaları sağlanır.

k) Sıvı veya gaz yakıt kullanılan kazan olması durumunda, gerekli tedbirleri almak koşuluyla, kazan daireleri çatıda tesis edilebilir. Bu durumda;

1) Statik hesaplarda kazan dairesi etkisi dikkate alınmalıdır. (Yaklaşık 1000-2000 kg/m²)

2) Çatının altında ve yanındaki mahallere rahatsızlık verebilecek etkileri aktarmamak için yeterli ses yalıtımı uygulanmalıdır. Kazanların altına titreşim izoleli kaide yapılmalıdır.

3) Kazan dairesinden çıkış için uygun merdiven yapılmalıdır. Kapı ve pencereler kaçış yönünde, kilitsiz ve kolay açılabilir şekilde düzenlenmelidir.

4) Yakıt boru hattı, doğal havalandırılmalı, kolay müdahale edilebilen bir dikey tesisat kanalı veya merdiven boşluğunda duvara yakın olacak şekilde düzenlenmelidir.

5) Havalandırma ve diğer hususlardaki kriterler, bodrum katındaki kazan daireleri ile aynı olmalıdır.

Bacalar

MADDE 14 – (1) Bacaların yapımında aşağıdaki hususlara uyulur:

a) Her kazan için standardına uygun ayrı bir baca yapılır. Ancak, gaz yakıtlı kazan bacalarında, gaz firmaları veya gaz dağıtım kuruluşlarınca önerilen kriterlere göre ortak baca uygulanabilir.

b) Kazan bacalarına, şöfben, kombi, kat kaloriferi ve jeneratör gibi başka cihaz bacalarının bağlantısı yapılmaz.

c) Bacalar, mümkünse bina içinde olmalıdır. Zorunlu hallerde, bacanın bina dışında yapılması halinde, soğumaması için gerekli ısı yalıtımı ve dış koruması yapılmalıdır.

ç) Katı ve sıvı yakıtlı kazanlarda bacalar dolu tuğla (içi sıvalı) veya ateş tuğlası ile, gaz yakıtlı kazanlarda ise baca ısıya, yoğunlaşma etkilerine dayanıklı malzemelerden ve uygun üretim teknikleri ile yapılmalıdır. Metal bacalarda yanma sesinin yukarılara iletilmemesi için gerekli tedbirler alınmalı ve baca topraklaması yapılmalıdır.

d) Bacaların en altında bir temizleme kapağı bulunmalıdır.

e) Gaz yakıtlı kazanlarda, temizleme kapağına ek olarak drenaj düzeni yapılır.

f) Bacalar, yanlarındaki bina ve engellerden etkilenmeyecek şekilde tesis edilir; bu engellerin en üst noktasından veya münferit binalarda mahya kotundan en az 1 m yükseklikte olur ve üzerine şapka yapılır.

g) Bacalar, mümkün olduğunca dik yapılmalı, zorunlu hallerde ise yatayla en az 60° açıda tek sapmaya izin verilmelidir.

ğ) Duman kanalları, çelik malzemeden yapılır ve izole edilir. Gaz yakıtlı kazanlarda paslanmaz çelik tercih edilir. Kanallar, kolayca temizlenecek şekilde düzenlenir ve gaz analizi için üzerinde ölçüm delikleri bırakılır. Duman kanallarının yatay uzunluğu dikey bacanın 1/4'ünden daha fazla olmaz; kanal ana bacaya direkt ve % 5'lik yükselen eğimle bağlanır, 2 adet 45°'lik dirsekten fazla sapma olmaz ve 90°'lik dirsek kesinlikle kullanılamaz.

h) Baca ve duman kanallarında uygun yalıtım malzemeleri kullanılır.

i) Yüksek binaların bacalarında, genleşme ve bacanın kendini taşıması için gerekli tedbirler alınır.

i) Baca kesiti zorunlu olmadıkça dairesel olması gerekir.

Radyatörler

MADDE 15 – (1) Dış duvarlara monte edilen radyatörlerin arkasına, üzeri yansıtıcı levha veya film kaplanmış yalıtım panelleri konulur.

Otomatik kontrol

MADDE 16 – (1) Yakıt tasarrufu için sıvı ve gaz yakıtlı kazanlarda otomatik kontrol sistemi tercih edilir. Gaz firmaları ve ilgili gaz dağıtım kuruluşlarınca belirlenen esaslara göre, ayrıca gaz kaçak kontrol sistemi tesis edilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yapı ve yalıtım malzemelerinin standarda uygunluğu

MADDE 17 – (1) Yapı ve yalıtım malzemelerinin ısı iletkenlik hesap değerleri TS 825 EK - E'de verilmiş olup, ısı yalıtımı projesi burada verilen değerlere göre hesaplanır. Bina yapımında kullanılacak yapı ve yalıtım malzemeleri için 8/9/2002 tarihli ve 24870 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Yapı Malzemeleri Yönetmeliği çerçevesinde, yapı ve yalıtım malzemelerinin CE veya G uygunluk işareti ve uygunluk beyanı veya belgesi olması zorunludur.

(2) Birinci fıkra hükümleri çerçevesinde beyan edilen ısı iletkenlik hesap değerlerinin TS 825 EK-E'deki değerlerden daha küçük olması ve bu değerin hesaplamalarda kullanılmak istenmesi halinde, bu tür malzemelerin değerleri için aynı hesap yöntemi kullanılır. Bu tür malzemelerin, beyan edilen ısı iletkenlik hesap değerlerinin hesaplamalarda kullanılabilmesi için, Bayındırlık ve İskân Bakanlığınca bu amaç için özel olarak görevlendirilmiş bir kuruluş tarafından, malzemenin beyan edilen ısı iletkenlik hesap değerlerinin belgelendirilmesi şarttır. Eğer bu belgelendirme yapılmamışsa, hesaplamalarda, söz konusu malzemenin beyan edilen ısı iletkenlik hesap değeri yerine TS 825 EK-E 'deki değerler alınır. Bu kuruluşun çalışma usul ve esasları Bayındırlık ve İskân Bakanlığınca belirlenir.

Isı yalıtımı denetimi

MADDE 18 – (1) İnşaatın her safhasında ısı yalıtımı ile ilgili denetimler 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetim Hakkında Kanun kapsamındaki illerde, yapı denetim kuruluşları ile beraber belediye sınırları ve mücavir alanlarda belediyeler; belediye ve mücavir alan sınırları dışında il özel idareleri ve ruhsat verme yetkisine sahip diğer idarelerce yapılır.

(2) Binanın ısı yalıtımının kontrolü ile ilgili teknik sorumlu; inşaatın taban, döşeme, duvar ve tavan yapımı safhalarında uygulanan yalıtımın, projede verilen detaylara uygunluğunun kontrolünü yaparak, belediye veya il özel idarelerine rapor verir.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 19 – (1) 8/5/2000 tarihli ve 24043 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Binalarda Isı Yalıtım Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Yapım işi ihalesi ilan edilmiş olan kamu binaları ve yapı ruhsatı alınmış özel binalar

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe giriş tarihinden önce yapım işi ihalesi ilan edilmiş olan kamu binaları ve yapı ruhsatı alınmış özel binalar hakkında bu Yönetmelik hükümleri uygulanmaz.

Yürürlük

MADDE 20 – (1) Bu Yönetmelik 1/11/2008 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 21 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Bayındırlık ve İskân Bakanı yürütür.